

Sicht hei vir a sich dohannen
Doëruechter, an der Mëtt:
Grueft a wullt, der wäerd et fannen,
248 A vergiewes sicht der nët.

Wi de Papp nu war begruewen,
Gin séng Jongen sech un d'Sichen:
Läit et ennen läit et uewen,
252 Dat war séier dënn ze richen.

Mat den Hele, mat Pioschen
Worfen s'alles duercherneen
Ma se fannen nët e Groschen,
256 Nëmme Buedem, Sand a Steen.

An du gouwen s'onzefriden
Well hir Aarbecht war nët liicht:
Hat een aner se virschnidden?
260 Hat de Papp se vläicht beriicht?

An den Eelste sot: Nun hu mer
Wuel gedresch dat eidelt Stréi
Duerch de léiwe laange Summer
264 A verluer as all eis Méi.

Dach a Gottesname séien
Looss mer dran nun eise Weess,
Datt en aner Jor mer kréien.
268 Eppes dach fir eise Schweess.

An se séiten an hir Stécker:
Gouf jo dat eng Fruucht derno!
An der Fur wi op de Récker
272 Stoung as wi e Ridd se do.

Jo an hätt een dra geschiwen
Och e Rad vun engem Plou,
Riicht op wir et ston dra bliwen.
276 Denkt, du waren d'Jonge frou!
276 t duerchgestrach

An se soten: Jo nun hu mer
Fond, wat eise Papp äis sot
A mer hun am leschte Summer
280 Äis nët ëmmesoss geplot.

Da's eng Seeche, léiwe Bauer
Awer gutt fir dech erduecht:
Gët der d'Aarbecht dack och sauer
284 Huel dat Bäispill do an Uecht.

Mat der Aarbecht d'Feld beléien
Bréngt der Ligen och an d'Dëppen
Wëlls de Fruucht hun, musst de pléien
288 An nët schënnen oder strëppen.
287 t duerchgestrach

D'Feld muss Loft a Waasser drénken
An der Sonn hiirt frëndlecht Liicht
Schungsdéif muss et enne blénken
292 Hannrem Plou der an d'Gesicht.

Räiss eraus all Steen a Bréimer
Hannrem Plou dech dack gebéckt!
D'Deschlen aus der Wuurzel zéi mer,
296 Datt der d'Fruucht nët dran erstéckt.

297a *Ma du muss doraus nët schäffen*

298a *Datt sech dat op eemol*

297a—298a duerchgestrach

Brooch eraus den haarde Buedem,
Bei der Rouer pléi en an,
Datt de zaarte Wuurzelfuedem
300 *Plaz* kritt an da wuesse kann.
300 *Plaz* dënn duerchgestrach, um Rand ersat duerch *Moll*

Ma du muss doraus nët schäffen
Datt sech dat op eemol méich
Dat ze wéineg geet op d'Häffen
304 An zum Halsbroch dat ze Héich.

Wien sech nët kann Otem schafen
Wann de Balleg nët méi geet,
Wäerd sech draus och wuel nët lafen
308 Wann en d'Saach zerguttst versteet.

Huel déng al verduerwe Stécker
Déif mam Plou, ma no der Rei,
Dët Jor *dee vu wéineg* Récker
312 An dat anert Jor deen hei;
311 *dee vu wéineg* ersat duerch *dëse vun de*

Dass de kanns de Buedem defen,
Well e Wëllen as kee Krëscht,
An dat mécht ee mat den Hefen
316 Vun der allerbeschter Mëscht.

Ir e ganz sech dach bekéiert
Sin dack zwielef Jor vergaangen,
Wi d'Erfaronk huet geléiert:
320 An dat sin der vun de laangen!

V

Op de Biergen, an de Grënnen
Dausendfach an ëmmer anescht,
As de Buedem uewen ennen,
324 Bei der Musel wi bei Manescht.

Wi as dat nun all entstanen?
Wie verzielt äis wat geschouch,
Ir di blénkeg Fruuchtgewanen
328 D'Äerd an ir se Mënschen droug!